

beredt, og saa vilde man ikke bagefter kunne tale om, at man havde siddet det rette Øjeblik overhørig.

Det blev sagt for lidt siden af et andet Medlem, og jeg er ganske enig med ham deri, at det maaske let bliver misforstaaet ude i Landet, naar Bevillingen ikke gives i dette Øjeblik, som om Mening var, at den slet ikke vilde komme, at man i Lovgivningsmagten ikke nærede nogen egentlig Interesse for denne Sag, og at man derfor forholdsvis sig kølig til den. Det er ganske vist, at den særede Ordfører i store Ord har udtalt, at det er slet ikke Meningen, men man kender nok, hvorledes en saadan Sag gaar ud i Landet, man hører noget om Resultatet, men ikke noget om Motivering af denne Afgørelse, og saa underkaster man det en falsk Fortolkning, og saa vil Fortolkningen maaske let virke til, at da Kommunerne, naar de ikke tro at have Udsigt til at faa Hjælp til Indførelsen deraf, lægge Sagen hen og ikke gøre noget ved den. Jeg tror, at det vilde være uheldigt, om Spørgsmaalet blev opfattet saaledes.

Faktisk er der nu en stadig voksende Interesse i Landet for denne Sag, og det har bl. a. ogsaa vist sig i det forløbne Efteraar, da en stor Række af Mænd rundt omkring fra, saa godt som fra alle Købstadkommuner, havde indbudt til et Møde i Kjøbenhavn for at forhandle denne Sag for Købstædernes Vedkommende. Der mødte en stor Mængde delegerede fra Byraadene rundt om i Landet, og der var foruden dem, fra hvem der ikke indløb nogen direkte Meddelelse, delegerede fra Assens, Esbjerg, Fredericia, Frederikshavn, Helsingør, Hillerød, Holbæk, Holstebro, Kjøbenhavn, Køge, Nyborg, Nykøbing M., Odense, Randers, Ribe, Ringsted, Silkeborg, Skagen, Sorø, Svendborg, Tisted, Vejle, Viborg, Aalborg, Aarhus. Forskellige Kommuner, der ikke sendte delegerede, motiverede dette med, at Sagen hos dem var fremmet saa meget, at de ikke af den Grund behøvede at indhente de Oplysninger, som et saadant Møde kunde tilvejebringe. Se, det viser jo dog, at der rundt omkring er stærk Tale om at beskæftige sig med denne Sag, og de, der deltog i Forhandlingerne paa dette Møde, vare alle

enige om, at her var en Opgave, der om kortere eller længere Tid maatte komme til at ligge for, fordi Tanken om en saadan praktisk Uddannelse af Børn jo var et Nutidsspørgsmaal; men samtidig var man enig om, at de økonomiske Vanskeligheder, det maatte medføre, til en vis Grad i alt Fald maatte afhjælpes derved, at man havde Adgang til at faa Understøttelse til Tilrettelæggelsen af Sagen. Og det var endda kun Købstæderne, der her talte, foruden dem er der den store Landbefolkning, hvor man har et fuldt saa aabent Øje for; at den praktiske Uddannelse af Skolebørn spiller en Rolle, og at det derfor vilde være heldigt at gribe Øjeblikket dertil.

Jeg vilde derfor ogsaa, ligesom det i andre Spørgsmaal har været Tilfældet, opfordre til at tage denne Sag op til fornyet Overvejelse mellem 2den og 3dje Behandling. Nu kan man ganske vist sige, at det sker yderst sjældent, og at det let kunde have farlige Konsekvenser, hvis man saaledes mellem 2den og 3dje Behandling vilde tage op igen, hvad der mulig var vedtaget ved 2den Behandling. Naar jeg aligevel nævner det, er det, fordi der er et Præcedens netop paa det samme Omraade. For en Del Aar siden indstillede Finansudvalget at nægte en Bevilling til Haandgerning for Soldaterne rundt omkring i Garnisonerne. Ved 2den Behandling blev der taget til Orde for denne Bevilling, Finansudvalget lod sig overtale til at tage Sagen op mellem 2den og 3dje Behandling, ved 3dje Behandling indstilledes Bevillingen og blev vedtagen, og den har i de forløbne Aar vist sig at gøre overordentlig megen Gavn. Jeg har netop for nylig set en Beretning om de Resultater, der rundt omkring i Garnisonerne ere vundne gennem denne Syslen med Haandgerning, og de synes i alle Maader at have haft Betydning, ogsaa Betydning ud over selve Garnisonslivet, fordi der med disse Sysler følger en Sans for praktisk Arbejde, der kommer Soldaterne til gode, naar de komme hjem og skulle til at bygge videre paa de Interesser, de have vundet i Garnisonslivet. Nu tænker jeg mig Muligheden af, at ligesom det en Gang tidligere er lykkedes at faa en Bevilling genoptagen, skulde noget lig-